

Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende

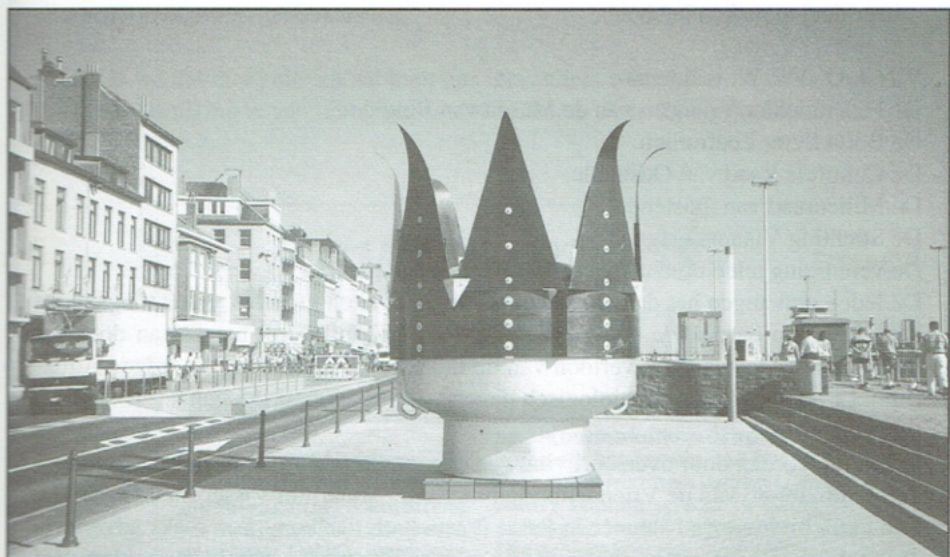

V.Z.W.

(volwaardig afgekort V.N.A.O.-v.z.w.)

(Bestemming)

Driemaandelijks tijdschrift - 4de trimester 1999 - nr 38
Afgiftekantoor Oostende 1

Een nieuwe "ijzeren kroon" voor de Koningin der Badsteden

In dit nummer :

**Najaarsreis, Cultuurhistorische achtergrond van de O. 129 Amandine en
Scheepswerf Seghers, Eerbetoon aan James Ensor, Artival, Blauwe zwem-
krab, In Memoriam J. Van Thournhout, Het lichten der zee, Ontdek
Oostendse Oosteroever, Museum van het Zeegenootschap, Ons gazetje**

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging. Op 24 februari 1997 werd de feitelijke vereniging omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgisch Staatsblad op 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309

De vereniging : « V.N.A.O. -V.Z.W.»

heeft volgens art.3 van de statuten volgende doelstellingen:

1. Een beweging op gang te brengen ten gunste van het Stedelijk Noordzee-Aquarium Oostende en alles te doen wat van aard is om de publieke belangstelling ervoor te stimuleren.
2. Bij te dragen tot het verrijken van het patrimonium van het Stedelijk Noordzee-Aquarium Oostende
3. Voor haar leden natuur- en milieu-educatieve programma's uitwerken in verband met de fauna en flora van de zee.
4. Het bevorderen van de maritieme cultuur. Zonder dat deze opsomming beperkend is organiseert zij volgende activiteiten : studies, voordrachten, excursies, tentoonstellingen, uitgaven van drukwerken enz. De vereniging mag alle handelingen verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks met de verwezelijking van haar doel te maken hebben.

V.N.A.O.-V.Z.W. is lid van :

De Federatie der Vrienden van de Musea van België

De Bond Beter Leefmilieu

De Culturele Raad van Oostende

De Milieuraad van Oostende

De Stichting Vlaams Erfgoed

De vereniging telde op eind december 1997 : 762 leden

De leden ontvangen het driemaandelijks contactblad en genieten gratis toegang tot het Aquarium en ook de andere stedelijke musea. Dit wordt toegestaan door het Stadsbestuur Oostende op vertoon van de lidkaart Vriendenkring Noordzee-Aquarium. Leveranciers van zeebiologisch materiaal hebben gratis toegang.

U kan lid worden door overschrijving van een jaarlidgeld van 250 fr. op rekening 280-0706209-86 van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium Visserskaai Oostende. Een extra bijdrage van steunende leden is van harte welkom. Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan. Het Noordzee-Aquarium is gans het jaar geopend op alle week-ends en dagelijks van 1 april tot 30 september. Openingsuren: van 10 tot 12 en van 14 tot 18 uur. Op aanvraag voor groepen en scholen zijn er rondleidingen met gids en vertoon van een informatiefilm op elke dag van het jaar. Aanvraag daartoe dient gericht aan havenkapitein-directeur P.Vermandel, Sluis Demey te 8400 Oostende - tel. 059/3216 69

Woordje van de Voorzitter

De Raad van Bestuur van de V.Z.W. Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende kwam bijeen op 4 en 25 augustus 1999 om te beraadslagen naar aanleiding van de recente ontwikkelingen in en rond het Noordzeeaquarium - over de rol, functie en doelstellingen van het V.N.A.O. en over haar samenwerking met het Stadsbestuur.

De besluiten van deze vergaderingen werden in een brief overgemaakt aan het Stadsbestuur.

Alhoewel het vakantie- en komkommertjestijd was heeft de Raad van Bestuur niet stil gezeten en verder aangedrongen dat de herinrichting van de inkom van het Aquarium zo snel mogelijk zou gebeuren om de bezoekers goed te kunnen ontvangen. Volgend jaar bestaat de Vriendenkring tien jaar. De Raad van Bestuur is van mening dat het moet gevierd worden. Een programma daarvoor zal door het Dagelijks Bureau uitgewerkt worden.

De pers heeft in september geblokletterd dat het nieuw aquarium pas geopend zal worden in 2001, dat het project 100 miljoen kost en dat er gemikt wordt op 400.000 bezoekers ???

En als we dat niet geloven zal men ons iets anders wijsmaken !

Onze vereniging is van niets daarvan officieel op de hoogte gesteld.

Aquarium pas open in 2001

OBSTACLES
Burgemeester Vandecasteele verwacht dat het nieuw zee-aquarium aan het Klein Strand pas met Pasen 2001 de deuren zal openen. Dat is een stuk later dan gepland.

De uitbaters mikken op 400.000 bezoekers per jaar. Een bezoek zal gemiddeld anderhalf uur duren.

Om een overrompeling van autobussen te voorkomen, komt

er een speciale laad- en loszone. De bussen kunnen dan parkeren op het terrein aan het Provinciaal Maritiem Instituut. Auto's kunnen terecht in de parking onder de Visserskaai. Het project kost ongeveer 100 miljoen frank.

Het stadsbestuur krijgt evenwel een financiële opdoffer, omdat een toelage van 20 miljoen frank (provincie en Europese overheid) niet toegerekend wordt. - A.V.

ERELIJST VAN STEUNENDE LEDEN

Naast hun lidmaatschapsbijdrage gaven ze nog een extra-steun voor de vereniging. Aan al deze vrienden onze oprechte dank en waardering.

Deze bijdragen verruimen de werking van de vereniging.

Deze lijst kan en mag natuurlijk nog aangevuld worden.

Alleman Fernand
 Angèle Vishandel
 Anseeuw Michel
 Ant. Zeeaquariumclub
 Belpaeme Blanche
 Berard-Mouque Julien
 Brouckxon John
 Brys Gustaaf
 Callewaert-Seys Hilda
 Carly Ronald
 Carton Celine
 Cattoor Robert
 Claessens-Versluys H.
 Cleremans André
 Coelus Robert
 Coopman Oscar
 De Bruin Henk
 De Waegenaere Joanna
 De Groot Theophiel
 De Buyscher Ellen
 Deckmyn Raymond
 Decraemer-Blommaert N.
 Defloor Emiel
 Delanghe Alain
 Delporte A.
 Deramoudt Louis
 Derdeyn Fernand
 Desmit Albert
 Devriendt Gilberte
 Dewever Dirk
 Dierckens Bernard
 Duvivier Paul
 Eerebout Edgard
 Fed. Kas Beroepskrediet Oost.
 Flitser August
 Flitser Bart
 Flitser Jan
 Flitser-Ghevaert Chr.

Fonteyne-Verburgh
 Geryl Roger
 Geselle Guido
 Goethals August
 Goethals Rika
 Heirwegh-Bastini
 Hennaert Norbert
 Herman Gilbert
 Herrimar nv
 Heschburg Vic
 Het Kompas
 Jansoone R.J.A
 Kiekens-Sandele
 Klausing Jef
 Kooy Willy
 Kunstkring De Peperbusse
 Lachat Freddy
 Landa J. (Nederland)
 Lauwers Leopold
 Law James
 Levecke Willy nv. Vish. Ocean
 Lusterie pvba Avenue
 Marchal-Deroose
 Meesschaert Roland
 Paul Gerard
 Panesi Freddy
 Philips Freddy
 Pickery Roger
 Porta Felix
 Prinzie Valère
 Producent Org. Vl. Vissersb.
 Puystiens Frans
 Qaughebeur Richard
 Serie Eddy
 Smissaert Emiel
 Soetaert-Versluys
 Somers-Coenye Jacques
 St. Martin Jules

Stafford Geoffrey
 Taverne "Sixties"
 Taverne "The Sailor"
 Thibault de Lodder H.
 Tourlousse Henri
 Tournoy-Naassens Fr.
 Utterwulghe Emile
 Vanacker André
 Vandekerckhove Marc
 Vanden Berghe Robert
 Vandekerckhove A.
 Vandewalle Jozef
 Vandoorne-Depoorter
 Van Eecke Sonja
 Vanhecke-Cordier
 Vanhee Roger
 Vanhoeck Arthur
 Vanmassenhove Roger
 Vantorre André
 Vanwalleghem René
 Verbeke Frans
 Verburgh André
 Verdonck Willy
 Verleene Frans
 Verleye Daniël
 Versluys Willy
 Victor Willy
 Vilain Omer
 Vogels Marc
 Vyvey Jean
 Weerbrouck Daniël
 Weerbrouck Frank
 Westerlinck René
 Willaert J.P.
 Wilmet Eddy
 Yserbijt Maurice
 Zonnekein-
 Laplasse

NAJAARSREIS

Zaterdag 16 oktober 1999

Opstapplaatsen:

- 8.30 uur: Café Tivoli, Dr. Ed. Moreauxlaan, Opex-Oostende
 8.45 uur: Gerechtshof Canadaplein Oostende

Reisprogramma:

- 10.30 uur Aankomst te Guînes (20 km zuidelijk van Calais).
 Bezoek aan het gereconstrueerd oud dorp Village St. Joseph
 11.45 uur Middagmaal in Restaurant van Village St.Joesph

Menu

Apéritif

*Picon bière ou Picon vin blanc ou Dubonnet
 ou Muscat ou Vin blanc cassis ou spécialité maison*

~

Plat Champêtre

*Jambon à l'os «tradition fumé artisanal»
 frites, salade de saison*

ou

*Pate Flamande 4 viandes (veau, poule, lapin, porc)
 frites, salade de saison*

~

Dessert

*L'auréole Saint-Joseph
 Pâtisserie feuilleté au pommes-compote*

≈

*Boissons: Vin rouge ou vin rosé ou bière
 eau à volonté*

~

Café ou thé

- Uw keuze van de hoofdmaaltijd bepalen tijdens de busreis naar Guînes.
- 14.00 uur Vertrekken van Guînes over Ardres, St.-Omer, Hazebouck,
 Steenvoorde, Poperinge, Ieper naar Kortrijk.
- 16.00 uur Bezoek aan het Nationaal Vlas-, Kant- en Linnenmuseum
- 18.30 uur Vertrek van Kortrijk naar Oostende via A17, E40 en A10
- 20.00 uur Avondmaal in de Maritieme Site (oude scheepswerf Seghers)
 nabij de vuurtoren van Oostende.

Mosselen à volonté op grootmoeders wijze met brood of koude schotel (vermeld uw voorkeur bij inschrijving).

22.00 uur Einde en terug naar de opstapplaatsen.

Prijs per persoon 1.500 Fr

In deze prijs is inbegrepen: de busreis heen en terug, het middagmaal met de dranken, het avondmaal en de toegangen tot de musea.

Hoe inschrijven?

Reserveer eerst telefonisch uw plaats bij R. Coelus - tel. 059/23 62 37
Betaling vooraf contant of door overschrijving op rek. nr. 280-0706209-86 van Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende.

Na reservering betalen ten laatste tot 8 oktober 1999.

Wie mee wil schrijft dus vlug in. Er wordt maar één dubbeldekkerbus van 70 personen ingelegd. Wie geboekt heeft wordt nog enkele dagen vooraf aan de reis persoonlijk per brief verwittigd.

Wat er te zien is tijdens de groepsreis op zaterdag 16 oktober 1999 ?

1. Village St Joseph

In het hartje van het moerassig gebied bezuiden Calais heeft de familie Baclez een Frans dorp van eertijds gereconstrueerd op een oppervlakte van 20.000 m².

Gedurende 10 jaar werd er aan gewerkt. De zaak wordt thans gerund door de kleinzoon Etienne van Joseph Baclez, de al te vroeg gestorven wagenmaker van ter plaatse. Men kan een twintigtal typische dorpsgebouwtjes bezoeken van rond de eeuwwisseling zoals een bakkerij met houtoven, een cafeetje met kapperssalon, een schoenmakerij, een oude garage, een windmolen, enz. Alles is kraaknet en de huisjes zijn ingericht met de gebruiksvoorwerpen van eertijds.

Joseph Baclez was nogal een devote man en veel aandacht werd besteed aan de zeer mooie kapel met er buiten een kruisweggrondgang; Het geheel werd toegewijd aan Sint Jozef, patroon van de timmerlui.

Village St. Joseph is nog maar drie jaar open en kende al een paar honderd-duizend bezoekers.

A. Het nationaal Vlasmuseum (open sedert 1982) :

reeds 725.000 bezoekers

Verantwoording :

Dat het enige vlasmuseum ter wereld te Kortrijk werd uitgebouwd, was een must, want de Groeningestad en de Zuid-Westvlaamse Leiestreek zijn al sinds eeuwen het wereldcentrum van de vlasbedrijvigheid en genieten faam als de producenten bij uitstek van kwaliteitsvlas.

Ontstaan en groei:

Het Nationaal Vlasmuseum, ingericht in een oude vlassershoeve, werd op 3 april 1982 geopend na een voorbereidingsperiode die op 20 december 1963 van start ging. Het opzoekwerk naar de nodige werktuigen, kledingstukken en documenten duurde 18 jaar en hoewel het idee relatief laattijdig kwam, slaagde de promotor er toch in de verzameling zo compleet mogelijk uit te bouwen.

De Beeuwsaerthoeve, één van de laatste typische Zuid-Westvlaamse boederijen (ca. 1860) op Kortrijks grondgebied, werd in 1971 van een geplande sloop gered met de bedoeling er het Vlasmuseum in onder te brengen.

Op initiatief van het Stadsbestuur van Kortrijk werden in november 1978 de restauratie- en de aanpassingswerken van de hoevegebouwen aangevat.

Inhoud en concept :

De bedoeling van de promotor was in een passend en verantwoord kader dit

grandioos sociaal-economisch gebeuren, historisch overzichtelijk en didactisch zeer bevattelijk, in verscheidene uiterst realistische taferelen te reconstrueren en sprekend te laten herleven. Inhoudelijk werden twee belangrijke vleugels uitgebouwd : nl. enerzijds de teelt en de bewerking van het vlas vanaf het zaaien tot en met het hekelen en het spinklaar maken, en anderzijds de evolutie van de vlasbewerking als huishoudelijke bedrijvigheid met het verwerken van de vlasvezel voor eigen gebruik : het spinnen, haspelen en weven, kantklossen en borduren.

Om de realiteit optimaal te benaderen werden 60 personages, boeren en vlassers die allen actief zijn geweest in de sector, geportretteerd in levensgrote polyesterpoppen en met authentieke kledingstukken en werktuigen uitgerust. Deze werden vervolgens in verantwoorde houdingen en verbanden opgesteld in taferelen die tot in de details het authentiek werkmilieu en de passende arbeidsfeer reconstrueren.

De pers noemde het museum : »Een belangrijk stuk sociaal-economische geschiedenis van Vlaanderen, waarin de menselijke evenals de technische aspecten, didactisch informatief, buitengewoon origineel boeiend en ontroerend worden voorgesteld».

Met deze referenties op het naamkaartje van het Vlasmuseum durven wij u een boeiend bezoek verzekeren.

Ontzaden van het vlas. Bemerck, Briek Schotte, ex-wielrenner (rechts)

B. Het nieuwe Kant- en Linnen museum, de tweede vleugel van het Vlasmuseum. (open sedert 1998)

Aanvulling van een hiaat :

Hoe volledig het Vlasmuseum met zijn 30 hyperrealistische gereconstrueerde tafereelen en zijn 60 levendige beelden ook overkomt, toch ontbraken als sluitstuk van dit boeiende verhaal van de teelt, de bewerking en de verwerking, de afgewerkte textiele producten van de vlasvezel uit de handwerkperiode.

Een uiterst rijke en uniek verzameling

Tijdens die lange speurwerkperiode, nu reeds 35 jaar, had de initiatiefnemer ook onmiddellijk oog voor alles wat uit de kostbare vlasvezel gemaakt werd. Het resultaat van die gedreven inzet is een unieke verzameling van zowat 3000 stuks kant- en borduurwerk, vlaslinnen onder- en bovenkledij, prachtig kerklinnen en dito gewaden, staaltjes verfijnde haak- en naaldkunst, prachtige damasten, oude gehistorieerde en recentere met o.m. heel wat boerendamasten of pellen. Voeg daarbij weer de vele honderden werktuigen, gebruikte en bijhorende attributen, schilderijen, foto's en ander illustrerend en aanvullend materiaal, tal van volkkundige en andere boeiende voorwerpen. Het gaat vooral om stukken in Vlaanderen vervaardigd tijdens de reeds lang voorbije periode van het geprezen handwerk (vòòr 1900).

Historisch tafereel in het kantmuseum met zanger Willem Vermandere, wielrenners Eddy Merckx en Eddy Planckaert

Een huldebetoon aan onze Vlaamse vrouwen

Waar het bestaande Vlasmuseum een soort monument voor de noeste werkkraft van de Vlaamse vlassersgeneraties die eeuwenlang het wel en wee hebben bepaald van het Vlaamse volk, en niet in het minst in de beide Vlaanderen en de Leiestreek in het bijzonder, brengt het nieuwe Kant- en Linnenmuseum verdiend en terecht hulde aan de vele tienduizenden Vlaamse vrouwen die als spinsters, kantwerksters borduursters, naaisters al die mooie dingen en nog vele zaken hebben vervaardigd. Aldus gaven zij blijk van nooit aflatende werkkraft, buitengewone vingervaardigheid en zin voor schoonheid, netheid en fierheid ook in de moeilijke tijden die ze met hun grote gezinnen hebben doorgemaakt.

Het nieuwe Kant- en Linnenmuseum is nog 100 m² groter dan het bestaande Vlasmuseum. Het staat op hetzelfde domein, maar over het water op het eind van de Vlaamse boomgaard en de dierenweide. Het is een nieuw gebouw geconcipeerd in de oude gevelarchitectuur van de bestaande hoevegebouwen, drie verdiepingen hoog op een grondoppervlakte van 44,5m bij 12m. Het is binnen zeer modern ingericht met lift, toon- en projectiezaal, sanitaire uitrusting, up-to-date verwarmings-, verlichtings- en beveiligingsinstallaties, acclimatisatie en noemmaar op.

Wat is er te zien?

1. Gelijkvloers :

A. Gote museumzaal met 110 strekkende meters vitrines, waar méér dan 600 stukken kostbare kant, borduur- en haakwerk, kunstig naaiwerk, versierde linnen onder- en bovenkledij uit grootmoeders tijd, prachtig oud kerklinnen, damasten en nog zovele andere toepassingen van het aanwenden van de kostbare vlasvezel, eeuwenlang de roem van Vlaanderen. Het brengt een huldebetoon aan de vingervaardigheid, de fijne smaak, de zin voor netheid, het geduld en de onvoorstelbare werklust van de generaties Vlaamse vrouwen die ons zijn voorgegaan.

B. Polyvalente zaal : (80 zitplaatsen)

Projectiezaal voor het tonen aan de groepen van didactische filmen en videobanden met Barcovision op een beeldformaat van 2m bij 1,50m; deze kan ook aangewend worden voor conferenties, voordrachten en tijdelijke tentoonstellingen. Hier worden de wanden volledig opgesmukt met de bekende schilderijen «De vlascyclus» van Emiel Jacques uit mMoorslede (1903), doeken die door het Provinciebestuur blijvend ter beschikking worden gesteld. Vooraan prijkt een groot Oudenaards wandtapijt uit de 17e eeuw.

C. Gang : Vlascyclus schilderijen (1949) Paul Hagemans

Wandtapijt in macramé

2. Verdieping : « Vlas van wieg tot graf »

Eén parcours leidt de bezoekers langs 15 hyperrealistische gereconstrueerde taferele uit het leven van onze overgrootouders (ca 1880-1920) in hun diverse leefinterieurs, waar ze de belangrijkste levensfasen en -momenten doormaakten : de geboorte thuis, de doopplechtigheid, de Eerste Communie en het Vormsel, de bruidskamer, de was- en linnen kamer van de rijken, de kleermakerswerkplaats, het prestigieuze salon waar drie rijke dochters handwerk aan het verrichten zijn, de spreekplaats van een klooster met acht religieuzen van verschillende Westvlaamse vrouwelijke kloosterorden in de oude uniformen, de ziekenverzorging in een oudemannahuis en tenslotte de berechting van een stervende. Aanvullend werden vier historische taferele opgezet, te situeren ca 1450, 1600, 1830 en 1920. Hier worden vier periodes uitgebeeld uit de geschiedenis van de Vlaamse klederdracht, waarin de aanwezigheid van linnen en kant een opvallende rol heeft gespeeld. de personages figureren in culinaire taferele met gedekte tafels, waarbij ook het hagelblanke mooie tafellinnen met kant en damast uit die tijd een voorname rol spelen. Deze 15 taferele worden opnieuw door 50 levensechte portretbeelden geanimeerd. hiervoor werden 22 bekende gewaardeerde Vlamingen geportretteerd!

Annick Dewilde, Conservator

Verpozen op het terras van het Vlasmuseum

Cultuurhistorische achtergrond van de O.129 Amandine

Als in 1959 kredieten (wet 23/08/48 betreffende steun aan ondernemers) worden aangevraagd aan de Dienst Zeevaart om de O.129 Amandine te bouwen, wordt dit geweigerd omdat de technische dienst vindt dat de O.129 niet rendabel zal kunnen worden uitgebaat en de werf op zijn kostprijs geen normale winst zal kunnen nemen. Door tussenkomst van de Oostendse volksvertegenwoordiger en visserijvriend Dries Claeys en Minister van Verkeerswezen P.W. Segers wordt het project toch aanvaard. Er moeten immers dringend nieuwe werkplaatsen worden gecreëerd in het Oostendse.

Wegens stakingen (met te late levering tot gevolg) moet de kiellegging van het vissersschip worden uitgesteld. De kiellegging grijpt uiteindelijk plaats op 16/11/60 op de werf Richard Panesi, Nieuwe Werfkaai 2, Oostende in opdracht van de reders Engel Verhaeghe en Pierre Vincent. De proefvaart grijpt plaats op 17 maart 1962. De Amandine is 36 m lang (32,5m tussen de loodlijnen), 6,7m breed, heeft een holte van 3,9m een visruimcapaciteit van 65 ton, een Industriemotor van 510 pk, kan 10 bemanningsleden aan boord nemen en kost 8,861,087 frank. Er wordt echter steeds met slechts 8 vissers gevist.

De O.129 blijkt een zeer succesvol vaartuig te zijn. Ze verdient goed haar brood. Het vissersschip wordt gecatalogeerd als een grote middenslagtreiler, die tijdens de zomer de visgronden rond Zuid-IJsland opzoekt en tijdens de winter in de Noordzee en Het Kanaal blijft. Na de IJslandse kabeljauwoorlogen moet het vaartuig kiezen tussen vissen in de thuiswateren of op zijn traditionele visgrond rond IJsland. Vanaf 1974 wordt de Amandine een echte IJslander. De vangsten bestaan hoofdzakelijk uit kabeljauw, schelvis, blauwe ling, koolvis, rode poon, rode zeebrasem, grote pladijzen en Schotse schol.

De O.129 kent verschillende zeer ervaren schippers die zorgen dat het schip gespaard blijft van grote rampen, alhoewel...op 18/06/69 slaat Renat Dyserinck overboord en verdrinkt. Op 21/01/82 sleepte de O.129 een collega-treiler met motorpech, de O.202 Pelagus, op naar een IJslandse vissershaven. Tijdens een naderingsmaneuver worden op de O.129 bemanningsleden gekwetst. De schipper van de Amandine moest nu kiezen tussen de defecte treiler en zijn gekwetste vissers. De schipper besluit de O.202 te laten drijven, zijn gekwetsten snel aan land af te zetten om daarna de

Pelagus verder op te slepen. De stormachtige wind en de stromingen drijven de O.202 sneller naar de kust dan verwacht. De Amandine komt te laat. De Pelagus loopt vast op de rotsen. Het vaartuig slaat de volgende dagen volledig stuk. Vier mensen (2 vissers en 2 redders) verdrinken.

Op 06/03/95 loopt de Amandine voor de laatste keer Oostende binnen. Zijn visserijcarrière is afgelopen. Hiermee valt definitief het doek over de Oostendse ijslandvisserij.

Gelukkig wordt het vissersschip nu gerestaureerd op der Maritieme Site te Oostende. We hopen dat de laatste Oostendse ijslandvisser net voor de zomer van het jaar 2000, als museum, wordt opengesteld voor het publiek als een getuigenis van een heroïsch tijdperk.

Cultuur-historische achtergrond van de scheepswerf Seghers (momenteel de Maritieme Site)

De scheepswerf Seghers wordt opgericht in 1919 door de Antwerpenaar Amedée Seghers in oude ateliers op de oude Vuurtorenwijk. Samen met 25 arbeiders bouwt Amedée er open garnaalboten met een max. lengte van 10m. In 1922 wordt Amedée deelgenoot in de scheepswerf van Béliard (de latere Béliard-Crighton en Béliard-Murdoch) en verhuist naar het einde van het Oostendse Zwaardok. De werf groeit en biedt werk aan 300 personeelsleden. Een 30-tal stalen treilers (20 tot 28m) voor Oostendse en Franse opdrachtgevers worden er gebouwd. In 1934 verbreekt Amedée Seghers de samenwerking met Béliard en stampt een nieuwe werf uit de grond aan de Slipwaykaai aan de noordkant van de nieuwe Oostendse vissershaven. Vijftien arbeiders bouwen er verschillende stalen treilers. Amedée overlijdt in 1937. Zijn zonen Charles en Victor nemen de leiding van de werf over. Net voor WO II werken er 60 scheepsbouwers. Ze leveren vaartuigen af voor Oostende, Boulogne, Dieppe, La Rochelle en Lorient.

Tijdens de eerste bombardementen in mei 1940 blijft de scheepswerf niet gespaard van oorlogsgeweld. Een op stapel staand Frans vaartuig wordt volledig vernield. Tijdens WO II werken er 100 arbeiders op de werf. Onder leiding van de bezetter moeten ze de Duitse mijnnevgers onderhouden en herstellen. Tijdens de terugtocht van de Duitsers wordt de scheepswerf

volledig vernield.

Scheepswerf Seghers wordt in 1946 terug opgebouwd. omdat de helling nog niet klaar is en de arbeiders toch moeten werken, worden twee oude stoomtreilers gekocht in Engeland. Op hun oude rompen worden moderne dieseltreilers (O.335 Charvic en O.336 Yamouth) gebouwd. Eens de scheepshelling hersteld wordt het ene visserschip na het andere gebouwd voor zowel de eigen rederij als andere Vlaamse rederijen. Victor Seghers sterft in 1963. Zijn zonen Jacques en Charles nemen het beheer van de werf over. In 1972 bouwt scheepswerf Seghers, als eerste werf in België, een Nederlands vissersvaartuig. Hiervoor wordt de scheepshelling door de firma Soetaert uit Westende verbreed van 6,65 m tot 10 m. Tevens wordt een portaalkraan opgericht met een capaciteit van 8 ton. Een nieuwe verplaatsbare brug (draagvermogen 20 ton) overbrugt de rijweg. Als de visserij een neerwaartse trend vertoont, blijven orders uit. De eigen rederij wordt opgedoekt en de vissersschepen gesloopt of verkocht. Scheepswerf Seghers verlegt zijn activiteiten naar het onderhoud van vissersvaartuigen, kleine coasters en Schotse olie-supplyschepen. Een onderhoudscontract met het Britse sleepbedrijf Knight biedt de scheepsbouwers verder werk.

Halfweg de jaren tachtig zinkt de visserij verder weg in een diepe crisis en sleurt de scheepswerven mee in hun ondergang. Omstreeks 1990-91 gaat de werf in vereffening en stopt alle activiteiten. Een jaar later richt Jean-Pierre Ponjaert een nieuwe scheepswerf op : de APS-werf. Negen arbeiders kunnen er aan de slag. Opdrachten blijven uit. De verdere geschiedenis is er een van stakingen, deurwaarders en schulden. De laatste staking van de arbeiders duurde 299 dagen. Op 8 juli 1994 sluit de APS-werf zijn deuren. De site verloedert en vervalst tot de maritieme Site in maart 1998, vooraleer de restauratie van de O.129 Amandine aan te vatten, de gebouwen eerst opknapt en terug leefbaar maakt.

Opgesteld door Daniël Pots, 21/04/99

- Bronnen :*
1. Vlaamse visserij en vissersvaartuigen - Deel I
Gaston en Roland Desnerck
  2. Kleine scheepswerf, grote staking
Flor Vandekerckhove
  3. Archief Daniël Pots

O.129 Amandine - Enkele gegevens van onze laatste IJslandvaarder

Bouwjaar : Kiellegging : 16/11/1960
 Proefvaart : 17/03/1962
 Bouwwerf : Richard PANESI - Oostende
 Lengte : Totale lengte : 36,0 m
 Lengte tussen de loodlijnen : 32,5 m
 Breedte : 6,7 m
 Holte : 3,9 m
 Visruimte capaciteit : 65 ton
 Max. bemanning : 10 man
 Kostprijs : 8.861.087
 Eerste eigenaar : Engel Verhaeghe & Pierre Vincent
 Laatste eigenaar : Willy Versluys
 Laatste zeedag : 02/04/1995

Enkele gegevens van de middenslagtreiler O.129

Hoofdmotor :
 merk : INDUSTRIE - Alphen a/d Rijn (NL)
 type : 607
 aantal cyl. : 6
 vermogen : 510 PK
 toerental : 400 t/min
 verbruik/24u : 950 l
 inhoud fueltanks : 60 000 l

Hulpmotor : Merk : LISTER - Petter

Reductiekast : Merk : BREVO
 Type : 8513
 Reductie : 2,46 / 1

Stuurmachine : Merk : BRUSSELLE - Nieuwpoort
 Type : 100R

Vislier : Merk : BRUSSELLE - Nieuwpoort
 Type : E II

Brug : Navigatietoestellen
Radar : zicht bij slecht weer en/of mist
Decca : automatische positiebepaling
Radio : communicatie tussen schepen en tussen schepen en land
Sonar : dieptemeter / opsporen visscholen
Autopilot : automatische piloot ; het schip volgt automatisch een van te voren ingestelde koers
Kompas : aanduiding van het magnetische noorden

Kaartenkamer / slaapkamer van de schipper
Zeekaarten : hierop worden nauwkeurig de juiste positie van het schip, alsook de locatie van de visgronden bijgehouden
Korte golfzender/ontvanger
Visruim : wordt gebruikt als stokkeerruimte vis
Capaciteit : 1.400 bennen *
* (één ben = één vismand = 50 kg)
Hoeveelheid meegenomen ijs : 26.000 kg
Hoofdsoorten vis :
koolvis, kabeljauw, roodbaars, hondstong, schartong, haring
(seizoen gebonden), langoustines

ANTIEK AMFORA

Torhoutsesteenweg 58

8400 Oostende

Tel. 059/80 24 08 - 70 84 42

Een eerbetoon aan JAMES ENSOR

Het valt niet te ontkennen dat heel wat stadsgenoten hun steentje willen bijdragen tot de herdenking van James Ensor. Ons lid Paul Vanhoeck, beter gekend als Diana Pierre, baatte gedurende vele jaren een schelpen- en souvenirswinkel uit in de Nieuwstraat. Nadien werd de winkel overgebracht nabij de Groentenmarkt. Vorig jaar werd de handel stopgezet, maar de winkel is er nog steeds in de vorm zoals hij werd uitgebaat.

*5/8/99 - Paul Vanhoeck voor zijn schelpenwinkel (thans gesloten).
Bemerk de lijst met het driedimensioneel werk naar Ensor.*

In het uitstalraam in het portaal wordt een verzameling souvenirs tentoongesteld uit «de tijd van Ensor»; Nog niet zo lang geleden werden deze zaken beschouwd als kitscherige prullaria en massaal de vuilbak in gekieperd. Heden ten dage zijn ze echter gepromoveerd tot begerenswaardige verzamelobjecten.

Sinds enkele tijd heeft de heer Vanhoeck een element aan zijn collectie toegevoegd. Hij heeft namelijk een schilderij van Ensor driedimensioneel nageemaakt met echte schelpen. Dit werkje is te zien in het voorste uitstalraam.

Het gaat om het schilderij «Schelpen», olie op paneel, 21 x 27 cm uit 1896. Het bevindt zich in de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België te Brussel en is een legaat van Mevrouw Benedict Goldschmidt.

Centraal prijkt een *Murex regius*. Deze stekelige schelp met een felroze, met zwart afgezette mondopening leeft van de Golf van Californië tot in Peru. Links daarvan ligt een *Mitra mitra* uit de Indo-Pacific. De slanke vorm en de sprinkelende oranje vlekken doen met wat verbeelding denken aan de mijter van een bisschop en werd daarom in het verleden ook *Mitra episcopalis* genoemd. Daarvoor ligt een *Acaeus haemastomus*. Dit is geen zeeschelp, maar een landslak uit de bergen van Sri Lanka. Daarnaast ligt een kaurischelp die niet zo gemakkelijk te identificeren is. Mogelijks gaat het hier om een *Cypraea talpa*, een algemene soort uit de Indo-Pacific.

De lijst van P. Vanhoeck met daarin de echte schelpen nagemaakt naat het werk van Ensor.

Aan de ander zijde van de *Murex* ligt een mosselklep, waarschijnlijk *Mytilus galloprovincialis* uit de Middellandse Zee. Daarnaast prijkt weer een tigris of tijgerslak. Momenteel wordt die nog altijd in grote getalle geïmporteerd uit de Filippijnen voor de souvenirsindustrie. Achter de tijgerslak zien we een mooie St.-Jacobsschelp, *Pecten maximus*. Wegens de fraaie kleuren kunnen we stellen dat het hier een exemplaar uit Bretagne betreft en niet uit het de Noordzee. De exemplaren die onze vissers aanvoeren zijn meestal wit. Daarvoor ligt een niet nader te identificeren tweekleppige schelp. op het eerste zicht zou het een *Tellina*-soort kunnen zijn met hun mooie pasteltinten, doch deze schelpen hebben echter geen gapende zijkanten. Tenslotte ligt er uiterst rechts weer een kleine kaurisoort, waarschijnlijk *Cypraea moneta*, ooit gebruikt als betaalmiddel. Het exemplaar door Ensor geschilderd vertoont niet zijn natuurlijke kleur. De paarse rugzijde wijst erop dat de schelp behandeld werd met zuren.

Het werkje van de heer Vanhoeck is een lovenswaardig initiatief om onze beroemde stadsgenoot nog eens in de bloemetjes te zetten; Bovendien roept het nog eens de vraag op die sommigen onder ons reeds lang bezighoudt : waar haalde Ensor - en nog andere schelpenverkopers uit onze stad - al deze schelpen vandaan? Welke leveranciers bevoorraden de toenmalige schelpenwinkels? Een vraag waarop we tot op heden tevergeefs een antwoord zoeken.

René Vanwalleghem

*Gedeelte van de winkelenster van P. Vanhoeck.
Nog steeds te bewonderen op de Groentenmarkt te Oostende.*

Artival Oostende

Een kunstzinnige wandeling door het maritieme hart van Oostende (12 tot 27 juni 99);

Het project Artival is een initiatief rond beeldende kunsten.

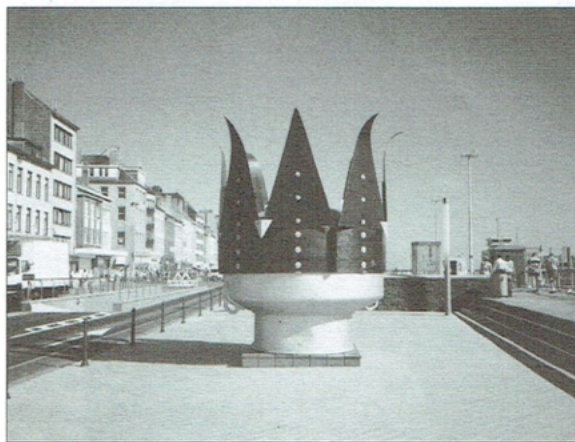
Het thema is «De Elementen» (wind, water, vuur en aarde).

In het Noordzeeaquarium kon je de werken bewonderen van Virginie l'Herbette (°1969).

Het element water werd er voorgesteld door het Aquarium. De vensterschilderijtjes en collages stelden de elementen voor in een surrealistische stijl.

Op de Visserskaai zijn er drie kunstwerken blijven staan.

Nl. Regina Nova 1999 door les Frères de la Mer (Philip Verbruggen (°1960) en Philippe Menten (°1960)).

Regina Nova door les Frères de la Mer

De kroon, gesmeed door het vuur, gedragen door het water, voortgestuwd door de wind en uiteindelijk aangespoeld op het strand - aarde - symboliseert de gedachte dat Oostende haar roem en eer als koningin der badsteden terugwint en zo een nieuw tijdperk voor de stad inluidt, zowel op economisch als op artistiek vlak.

De kroon werd gemonteerd op een bestaande boei.

De twee volgende sculpturen in ijzer zijn van Jan Frank Demeulemeester en dragen respectievelijk de titel « De Gehavenden» en «My Queen and I»(zie foto's)

Oorspronkelijk was voorzien dat het werk «Regina Nova» zou staan aan het Klein Strand maar het werd geplaatst nabij het Mercatorsluis aan het begin van de Visserskaai.

De drie werken werden niet aangekocht door de stad maar blijven er staan tot onbepaalde datum.

"My Queen and I" door J.F. Demeulemeester

"De Gehavenden" door J.F. Demeulemeester

Blauwe zwemkrab

of *Callinectes sapidus* Rathbun 1896
in opmars om Belgische wateren
te veroveren.

Deze krab leeft oorspronkelijk langs de Amerikaanse kust van de Atlantische oceaan. Gewoonlijk niet dieper dan 35 meter. De volwassen exemplaren leven in riviermondingen en estuaria.

In 1981 werd voor de eerste keer deze krab waargenomen, weliswaar ging het hier over een dode krab die in het koelwatersysteem werd aangetroffen van de Bayerfabriek te Antwerpen, maar men mag toch veronderstellen dat ze waarschijnlijk toch eerst levend was.

Vervolgens werd in oktober 1993 in het koelwatersysteem van de kerncentrale van Doel een levend exemplaar aangetroffen. Enkele jaren terug verscheen in het Belang van Limburg een artikel over de vangst van zo'n krab, naar het schijnt zou het geen alleenstaand feit zijn.

En sedert 1998 werd de Blauwe zwemkrab ook reeds 3 keer in het Noordzee-aquarium van Oostende levend afgegeven door Oostendse kustvissers, namelijk op 13 augustus 1998 (O.23), op 19 september (O.533) en op 10 juli 1999 (O.191), de twee laatste keren waren het wijfjes met eieren.

De blauwe zwemkrab is blauwachtig groen tot grijs op de rugzijde, de buikzijde is geeloranje. De poten zijn blauw, bij de mannetjes zijn de schaarpoten voorzien van blauwe stekels. De wijfjes hebben rode schaarpoten.

Maar om geslacht met zekerheid te bepalen kan men beter het onderlijf of abdomen bekijken, zoals bij de meeste krabben heeft het wijfje een breed klepje (waar de eieren worden meegedragen), daarentegen heeft het mannetje een lang en puntig klepje.

Mannetjes worden tot ongeveer 22 cm breed (stekels inbegrepen), wijfjes blijven ongeveer 5 cm kleiner. De wijfjes paren in hun leven slechts éénmaal, namelijk bij hun laatste verschaling, maar ze kunnen wel degelijk meerdere keren bevruchte eitjes af te zetten. Sommige wijfjes zullen na een tweetal weken opnieuw eitjes afzetten. Na de eiafzetting wordt terug naar het zoetwater getrokken. De blauwe zwemkrab leeft niet langer dan 4 jaar.

Niettegenstaande deze krabben kunnen leven van 3 tot 35° C, is het wenselijk om deze dieren niet te houden beneden een temperatuur van minder dan 15°C, anders weigeren ze om te eten en zijn inactief. Vermits het alleseters zijn, moet men goed overwegen welke dieren erbij mogen geplaatst worden.

Voor consumptie is deze soort zeker geschikt, in Noord-Amerika zijn vooral de zachte krabben geëerd.

Eddy Eneman

In memoriam

Jackie Van Thournhout

Op een leeftijd van slechts 48 jaar is hij thuis plots gestorven.

Jackie was pas een achttal maanden werkzaam in het Stedelijk Noordzee-aquarium van Oostende. Voorheen was hij in de Havendienst werkzaam bij de Kraandienst en vervolgens bij de Sluisdienst.

Vanaf het moment dat hij in het Stedelijk Noordzeeaquarium kwam werken, nam hij zijn zaken ter harte en was niet benauwd om initiatief te nemen om bepaalde uitgestelde werken in orde te brengen. Onlangs had hij nog tegen enkele personen gezegd : «Ik ben content dat ik hier mag werken, 't is een mooie job».

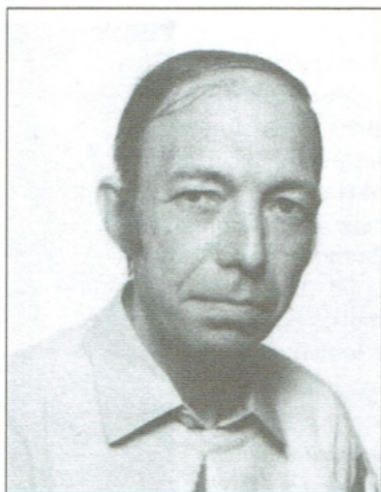
Tegenover de vriendenkring stond Jackie positief, zo nam hij nog deel aan onze tentoonstelling «De mens en de zee». Ik herinner nog zijn woorden : «Ik vind het fijn dat alle deelnemers een prijs winnen, van mij is nu een mooie viskookboek».

Langs deze weg willen de collega's en het bestuur van de vriendenkring zijn echtgenote en familie onze innige deelneming aanbieden bij hun groot verlies.

Eddy Eneman

Bij 't afscheid van een vriend, vader, man

*Er hangt een nevel van verdriet
in deze donkere dagen
afscheid nemen van een vader, man
is moeilijk om te dragen
We wilden dat je 't halen zou
en dachten aan de pijn
die, als jij er niet meer was
in ons zou blijven zijn
Maar weet, je zal er altijd zijn
een vriend blijft eeuwig leven
om wat je was, om wat je deed
om wat je ons hebt gegeven
aan zijden draden hangen één voor één
onze dagen van vreugde en blij geluk
alleen ziekte en dood knippen ze
in één ruk
allemaal
stuk
van je dochter Gwendoline*

Het lichten der zee

Een zeebiologisch verschijnsel, dat reeds eeuwenlang bekend is bij zeevarenden en kustbewoners, is het lichten der zee.

Wie het voor het eerst ziet zal meestal aarzelend zijn hand in het lichtende water steken, om dan te merken dat het vuur koud is en men er mee kan spelen zonder zich te branden.

Wanneer in de oudheid galeien in maanloze zomernachten een lichtende zee doorkruisten, zal de bemanning met verwondering gezien hebben hoe de boeg van hun schip als een vlamvend zwaard het water doorkliefde, dat in een regen van vurige vonken uiteenspatte.

De aan de roeibanken vastgeketende galeislaven zullen wel met gemengde gevoelens gezien hebben hoe er vuur van de riemen droop en de wraak van een vertoornde godheid gevreesd hebben.

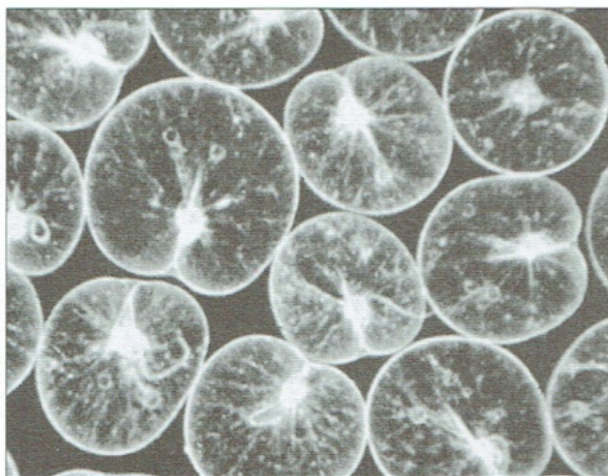
Hoewel het verschijnsel dus reeds sinds de Oudheid bekend is, bleef de oorzaak er van lang verborgen.

Zo dacht bijv. Benjamin Franklin aanvankelijk dat het veroorzaakt werd door de wrijving van de zouten in het zeewater, waardoor elektrische vonken zouden ontstaan. In 1750 ontdekte 2 Venetiaanse natuurkundigen dat in de Adriatische Zee het lichten veroorzaakt werd door «NOCTILUCA».

Nadien is het verschijnsel dikwijls onderzocht.

Vooraf Prof. E. Newton Harvey van de Princeton University heeft zich grondig bezig gehouden met de vele soorten van BIO-LUMINISCENTIE, dus het levende licht in zijn vele vormen bij dieren en planten.

Hierdoor weten we nu ook waardoor en hoe het lichten der zee ontstaat.

Noctiluca scintillans
Macart - De Zeevonk

In deze streken is het vooral de soort *Noctiluca scintillans* Macart, ook wel *N. miliaris* Surir geheten, de Zeevonk, die het lichten der zee veroorzaakt. Deze behoort tot de PROTOZOA of eencelligen en wel tot de DINOFLAGELLATEN of Zweepdieren, zo genoemd naar de zweepvormige aanhangsels.

Noctiluca scintillans Macart is een reus onder de eencelligen, 1 mm groot en dus met het blote oog zichtbaar. De vorm is bolrond als een perzik met het steeltje er nog aan, dat hier uit een dikke tentakelachtige zweepdraad bestaat met er naast nog een dunne draad. Zij bevinden zich aan de rand van een indeuking, waarin de mondopening gelegen is. Ze dienen om het voedsel, dat uit micro-organismen bestaat, naar binnen te waaieren en tevens voor de voortbeweging.

De cel is doorschijnend en gevuld met een heldere vloeistof, waarin - onder de microscoop - vertakte strengen protoplasma zichtbaar zijn.

De voortplanting, die door celdeling plaats vindt, kan bij warm weer in de zomer onder gunstige omstandigheden zeer snel plaatsvinden.

Hierdoor kan *Noctiluca* plaatselijk zo massaal voorkomen, dat de zee door de oranjerode kleur van het dier er uit gaat zien als dunne tomatensoep.

Wanneer u dit overdag ziet, ga dan 's avonds eens het donkere strand op, weg van het storende kunstlicht van de zeeboulevard.

Misschien ziet u dan het lichten der zee.

Hoe ontstaat nu dit lichten der zee?

In de eencellige *Noctiluca* bevinden zich 2 stoffen die hierbij een voorname rol spelen, nl. luciferine, de eigenlijke verbrandingsstof en luciferase, een enzym, dat als katalysator de splitsing van de luciferine mogelijk helpt maken en doet versnellen.

Wanneer een *Noctilucacel* bijv. in de branding of door de schroef van een schip met zuurstof in aanraking wordt gebracht, vindt met de luciferase als gangmaker, verbranding van de luciferine tot oxyluciferine + water plaats.

Deze oxyluciferine is als zodanig niet stabiel, want ze wordt weer gereduceerd tot luciferine en kan dan opnieuw tot oxydatie en lichten overgaan. Bij dit kringloopproces komt een kleine hoeveelheid energie vrij en nu is het opmerkelijke bij bioluminescentie, dat deze energie voor bijna 100% wordt omgezet in licht, zonder dat er verlies in de vorm van warmte optreedt. Bio-luminescentie is dus een ideaal voorbeeld voor ons kunstlicht, bij de productie waarvan dikwijls 50% en meer in de vorm van warmte verloren gaat. Hoewel men in de laboratoria er in geslaagd is zowel luciferase te isoleren en door toevoeging van zuurstof te laten lichten, is het nog steeds niet gelukt dit efficiënte licht in bruikbare hoeveelheden na te bootsen.

Tot slot weer het probleem van deze tijd, de vervuiling der zee.

Deze treedt vooral sterk op in de bovenste waterlagen langs de kusten en dit oppervlaktewater is door het drijfvermogen van Noctiluca nu juist de biotoop waarin zij het meest voorkomt en haar licht laat schijnen.

Dit kan echter alleen werkelijk briljant zijn wanneer Noctiluca vooral in augustus en begin september met honderdduizenden in een liter oppervlaktewater voorkomt.

En hiervoor zijn gunstige omstandigheden nodig, zowel voor Noctiluca zelf, als voor het voedsel waarvan zij moeten leven.

De vraag rijst nu, of Noctiluca in de toekomst in staat zal zijn weerstand te bieden aan deze waterverontreiniging en te blijven lichten, of dat zij misschien ook toegevoegd zal moeten worden aan de reeds lange lijst van :

«Er was eens».

G.W. Noordhoek
VITA Marina 1971

*Plastieken bak aan boord van O.29 "Broodwinner".
Een voortdurend lopend waterslangetje zorgt voor vers zeewater
voor de gevangen visjes bestemd voor het Noordzeeaquarium*

Ontdek Oostendse Oosteroever

Met de vuurtoren «Lange Nelle» als centraal punt, wacht de Oostendse Oosteroever op uw bezoek. De vismijn, de slibway waar steeds vissersschepen op het droge te zien zijn, het oosterstaketsel, fort napoleon, de eindeloze stranden met zicht tot in Zeebrugge zonder stenen wal aan eender welke kant, wandelpaden in de duinen, enz.

De overzet tussen west- en oosteroever is een «must» om Oostende vanuit een andere hoek te bekijken.

Voor autocars is er parkeerplaats te veel, gemakkelijk herkenbaar, te midden van het gebeuren.

Wijzelf, een kleine scheepswerf, een vzw gestart met een sociaal doel, kunnen u rondleiden op de werf, aan boord van de ondertussen bekende en praktisch gerenoveerde Amandine, onze laatste IJslandvaarder.

Hierna vindt u een theoretisch voorstel van programma, met alle mogelijkheden voor lunch, gratis gebruik van onze vernieuwde kantine, enz.

Wij kunnen u garanderen, wilt u iets speciaals, iets typisch Oostends, iets specifiek van de visserij in het algemeen en de IJslandvaart in het bijzonder, bij ons vindt u dit alles.

Laat niet na ons te contacteren, uw bezoek wordt vooraf uitgewerkt volgens uw interesse en verlangens.

Bijgevoegd onze folder ter kennismaking;
Hopelijk tot weldra,

Met vriendelijke groeten,

A. Nolf

Voorstel van programma (± 50 personen = 1 car)

- 10u   aankomst op de werf en verwelcoming + koffie of thee
 10u30   opsplitsing in twee groepen van elk +/- 25 personen
 10u45   groep 1 : rondgang met uitleg aan boord, elke groep met gids.
           duur : ± 45 min
           groep 2 : opvang in museum, uitleg over projecten, videofilm over
           visserij en IJslandvaart in het bijzonder, enz.
           duur : ± 45 min
 11u45   omwisselen van de groepen, zelfde indeling als om 10u45
 12u30   voorziene einde van rondleiding

De ervaring leert ons dat wij, voor een groep van ± 50 personen, dit ritme moeten volgen.

Sneller kan steeds maar dit ten koste van de sappige uitleg die wij proberen te geven gedurende de rondgang.

- 12u45   lunch op de werf, buiten of binnen naar gelang het weer.
           (gebruik van kantine is kosteloos toegestaan,
           dranken aan vzw-prijzen)
 14u   einde bezoek

Voorbeeld van mogelijke lunch :

Lunch A :

Drie broodjes met beleg (kaas, hesp, americain) per persoon + twee dranken (koffie, thee, frisdrank of pils) + ijs + geleid bezoek.
 prijs per persoon : 400bfr.

Lucnh B :

twee tomaat crevettes met brood + twee dranken + ijs + geleid bezoek.
 prijs per persoon : 550 bfr.

Lunch C :

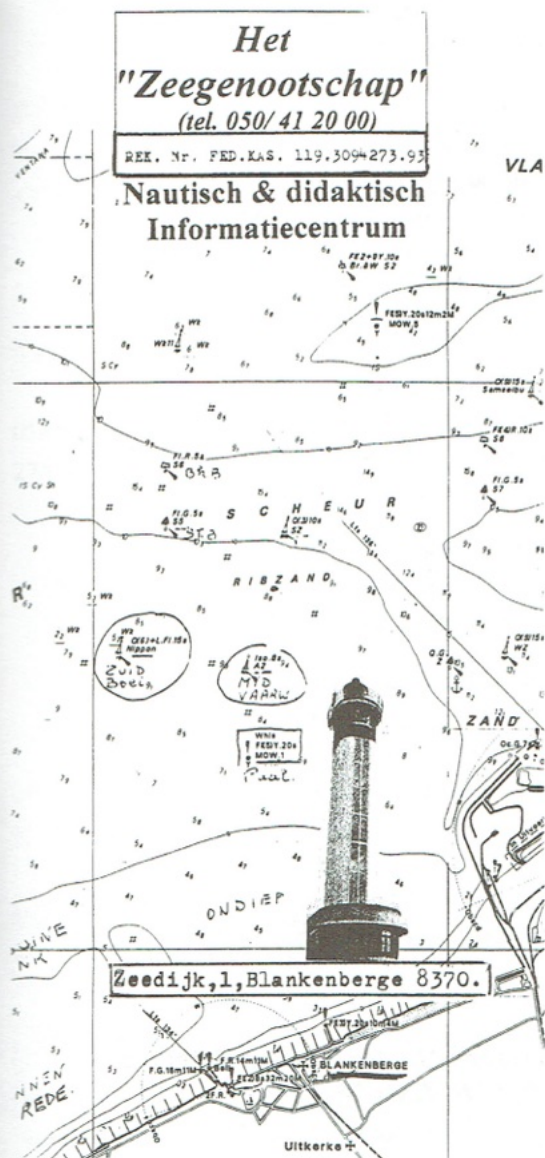
Gerookte visschotel met brood + twee dranken + ijs + geleid bezoek.
 prijs per persoon : 550 bfr.

Lucnh D :

Mosselen, à la volonté met brood + twee dranken (koffie, frisdrank of pils) + ijs + geleid bezoek.
 prijs per persoon : 400 bfr.

Reservatie op voorhand is noodzakelijk

MUSEUM VAN HET «ZEEGENOOTSCHAP»

In de gebouwen van de vuurtoren op de zeedijk te Blankenberge, kom je in vervoering van de tentoongestelde voorwerpen.

Je ruikt er de zee.
Je proeft er de sfeer.

Ervaar je herkomst en je verleden !

Mogelijkheid tot het volgen van lessen in navigatie. Alle inlichtingen te plekke te bekomen.

Dankzij het LOODSWEZEN zijn wij een onafhankelijk Nautisch Centrum. Iets wat we zeer op prijs stellen. Het biedt ons de mogelijkheid ongedwongen een stukje cultuur, in de vorm van een nautisch verleden terug tot leven te brengen. Waarvoor onze dank.

Dit zeemuseum herbergt een schat aan informatie :

- rijke bibliotheek (ong. 900 titels)
- navigatieinstrumenten en materiaal
- opgeviste en gevonden voorwerpen
- didactische borden met uitleg
- mogelijkheid om vuurtoren te bezoeken
- zeekaarten en nog veel meer

—

Dit alles in lokalen waar je de sfeer proeft van weleer.

Geleide bezoeken mogelijk.

Graag tot weerzien en ook graag uw mening,
gedacht, kritiek over een en ander aub in ons gastenboek!

Dank u.

—

Inkom gratis

Giften zijn welkom !

Steunkaarten ter beschikking.

—

Openingsuren :

gewoonlijk op zaterdag en zondag vanaf 15 u.

meestal eveneens vanaf 10u30.

Alsook op afspraak bij de hieronder vermelde vrijwilligers :

H.L. De Meere	059/ 32 34 74
Rik Billiow	058/23 82 65
Johan De Pauw	050 / 41 18 41
G. De Poorter	050 / 41 85 76
Luk Vermeersch	050 / 41 95 73
Danny De Soete	050 / 41 16 37
D. De Busschere	050 /41 72 27
Jan Neef	050 / 39 36 92

—

Eveneens te bereiken via het «Nautisch Centrum Zeebrugge»

050 / 54 67 66 & fax 54 53 59

Indien nodig ? Tel vuurtoren 41 20 00

Aanvoer van zeebiologisch materiaal

tot en met 2 september 1999.

10/07	O.191	1 blauwe zwemkrab
	O.152	1 zeepaardje
14/07	O.20	1 zeepaardje
	O.191	1 puitaal
17/07	Geoffry	2 palingen, 1 groene zeedonderpad, 5 steurgarnalen
	Stafford	2 steenbolken en 1 kleine zeenaald.
19/07	O.225	1 Europese zeekeeft
	Geoffry	2 puitalen, 2 steurgarnalen en 1 kleine zeenaald
	Stafford	
	O.20	1 grote zeenaald, 2 roggen en 1 fluwelen zeemuis
25/07	O.23	1 tong en 2 grieten
	O.62	3 grote zeenaalden
05/08	O.?	1 grote spinkrab, 1 grote zeenaald en rivierprik
27/08	B.M.M., Ministerie van Middenstand en Landbouw,	
	Dep. Zeevisserij - Werkgroep Biologie o.l.v. Dr. Ir. R. De Clerck	
	en Ir. Willy Vanhee, Schipper René Vandecasteele :	
	4 eetbare zeepappels, 4 kleine achtarmen, 1 kolonie dodemansduim,	
	15 wijde mantelschelpen, 2 grote spinkrabben, 3 gewone spin-	
	krabben, 4 wulken, 3 Noordhoorns, 2 zeesterren Echinaster	
	seposistus, 2 zonnesterren, 2 brokkelsterren, 4 blauwpoot-	
	zwemkrabben, 1 hondshaai, 5 botervissen en 1 schar.	
28/08	O.190	1 jonge gemarmerde sidderrog (Oost Akkaertbank)
02/09	O.100	visvoer

**WE DANKEN HIERBIJ VAN HARTE EN OPRECHT
ALLE REDERS, SCHIPPERS, BEMANNINGEN EN
PARTICULIEREN VOOR HUN ONBAATZUCHTIGE
INZET VOOR HET NOORDZEE-AQUARIUM.**

ONS GAZETJE

Rechtzetting : in ons tijdschrift nr 37 op blz. 36 staat te lezen dat de Z.539 in februari 1985 op de rotsen liep te Atherfield. Het juiste jaartal in 1965.

De foto op blz. 39 van ons vorig tijdschrift heeft aanleiding gegeven voor één van onze bestuursleden om de zaak van het vergane vaartuig (25 mei 1944) grondig te onderzoeken en de feiten van toen trachten te achterhalen. In ons tijdschrift van januari 2000 komt dan de neerslag ervan.

Op zondag 15 augustus 1999 werd ons bestuurslid Hilda Seys gehuldigd als «Verdienstelijk Mariakerkenaar» in zaal Ter Duinen, Zwitserlandstraat te Mariakerke Oostende. Graag van ons ook een proficiat en een hip hip hoera voor Meetje van Mariakerke. Tijdens de receptie werd Meetje van Mariakerke bedolven onder de bloemen en haar man had er kennelijk erg plezier in dat zijn vrouwtje zoveel eer werd aangedaan voor alles wat ze voor Mariakerke doet.

Een nieuw personeelslid, Nick Decombel, kwam Jackie Vanthournout vervangen in het Aquarium.

Via de Culturele Raad ontvingen we een schrijven van Burgemeester Jean Vandecasteele dat mevrouw Claudia Vermaut, archiefbeheerder belast werd informatie te verzamelen over Oostendse cultuurhistorische gebouwen en sites ten einde ze te voorzien van een identificatiebord.

De Raad van Bestuur V.N.A.O. heeft voorgesteld dat het bordje zou vermelden «Noordzeeaquarium, voorheen garnaalmijn».

Mevrouw Christiane Flitser-Ghevaert schonk het Aquarium een kweekbak voor vissen. Beste dank.

Op 4 september 1999 werd Héloïse geboren, dochtertje van Yves en Bianca Miroir-Aercke. Bianca Aercke is bestuurslid van onze vereniging.

Yves Mirroir is de Milieuschepen van Oostende en beide ouders zijn advocaat van beroep. Een warme proficiat voor de nieuwe mama en papa.

Wie nog een lid weet bij te winnen, krijgt gratis het boek «Vissenhumor»

Het lidgeld voor het jaar 2000 blijft op 250 fr.